

ELAN

naša smučina

LETNIK 17

ŠTEVILKA 5

15. MAJ 1978

Jadrnica 707 je zaplavalala

Po dolgotrajnem mukotrpnem delu je končno Elanova »družinska kabinska jadrnica« ELAN 707 le prišla v dotik s svojim elementom, t. j. morsko slano vodo v privezu Jacht kluba Uljanik v Puli.

Da je bilo delo dolgotrajno, ni treba posebej poudarjati, ker sta od dejanske ideje odnosno začetka izdelave načrtov pa do splovitve potekali celi dve leti. Ocena, ali je to dolgo ali kratko, je relativna, kot je vsaka podobna ocena. Poznavalci menijo, da čas, ki smo ga porabili, da smo prišli do svoje lastne jadrnice, od prve risbe na papirju pa do splovitve — 18. 3., ni predolg. Miha Pretnar — oče nove jadrnice, je porabil eno leto časa v snovanju in konstruiranju osnovnih elementov, ob tem, da je opravljal še vrsto drugih zadolžitev rednega operativnega značaja. Kot konstruktor je Miha svojo nalogo opravil zelo dobro, saj so modelarji tekom dela sproti lahko ugotavljali, kako natančno je projektiral posamezne detajle in kako je celotna konstrukcija vsklajena. Jasno, da je pri samem delu prototipa prihajalo do nekaterih manjših sprememb, predvsem na pobudo samih modelarjev, ki so v naravnem merilu lahko nekatere stvari lažje presojali kot Miha za konstruktersko desko. Kljub želji in poskusom, da bi celotni projekt maksimalno kontrolirali v izvedbi po narejenem mrežnem planu, realizacija ni potekala po zasnovi. Dejstvo je, da je mrežni plan bil slab, saj zaradi pomanjkanja izkušenj s tozadevnimi deli ocene trajanja posameznih aktivnosti niso bile take kot so dejansko trajale. Posledica tega je, da je celotni projekt realiziran z zamudo. Vsekakor je delo na novi jadrnici ena velika izkušnja več, ker vsi do sedaj narejeni projekti na področju plastike niso niti približno primerljivi

(Nadaljevanje na 2. strani)

Jadrnica 707 je zaplaval

Jadrnica 707 na prvi testni vožnji, ki jo je odlično prestala.

(Nadaljevanje s 1. strani)

z zahtevnostjo in časovno zamudnostjo tega. Vsi, ki smo karkoli in kakorkoli prispevali k jadrnici, smo z veliko nestrpnostjo zasledovali postopno realizacijo projekta, se veselili vsakega vidnejšega koraka naprej, dokler na koncu zadovoljstvo le ni doseglo vrhunca, ko smo uspešno splovili jadrnico od Miha Pretnarja, Perkoviča, Petermana, Polončiča, električarja Mraka, Anice Kemperle, Tatjane Justin, Lazarja, mene ter direktorja (ki je pristal na poslovno tveganje, s tem ko smo se odločili za lastno konstruiranje). Vsi smo težko pričakovali rezultate testiranja in se z velikim zadovoljstvom oddahnili, ko so prišle prve nadvse ugodne novice, da je jadrnica odlično prestala ognjeni krst na prvem testnem križarjenju. Samo testiranje je potekalo v dokaj čudnih okoliščinah, že transport jadrnice, ki je nekoliko prevelika in v naši »vpregi«[»] nekoliko predolga za normalni transport po naših cestah, je zahteval posebno akcijo. Miro Klinar je bil zadolžen, da reši problem transporta jadrnice v Pulo, kar je z vso resnostjo tudi realiziral in razen manjšega zapetljaja v Kranju je celotna ekspedicija srečno prispela v Pulo. V marini Jaht kluba Uljanik se je zbrala mala gruča domačinov — radovednežev, ki so želeli videti, kako se bo obnašala naša barka pri prvem stiku s svojim elementom. Vsi navzoči so bili preseščeni, ko so barko spustili v morje in je že v prvem trenutku zavzela tisti položaj, kate-

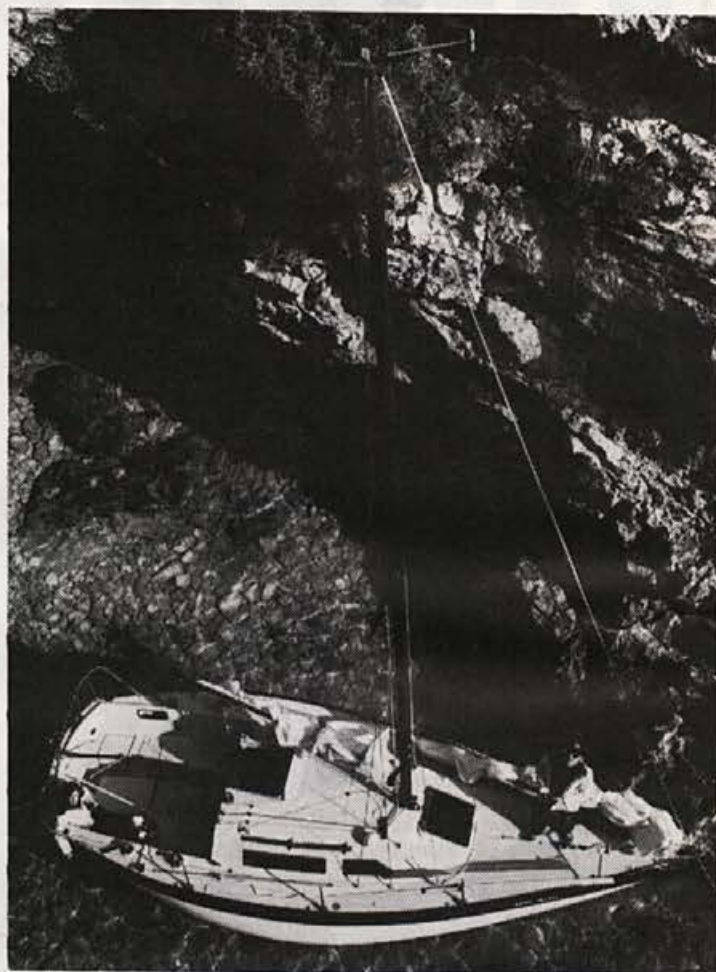
rega je konstruktor določil. Torej, prvi korak je bil uspešen. Naslednji koraki pa tudi. Od testiranja je bilo prvo na programu križarjenje okoli Pulja, ki se je vseeno končalo z obiskom Poreča in prve nočitve v Poreču. Kljub temu, da Miha Pretnar — kapetan, ni imel morja vajene posadke, saj sta mu pomagala Janez Mulej in Darko Globevnik, je jadrnjenje v ugodnih pogojih potekalo brez posebnosti. Za dalje križarjenje, ki je bilo v programu, je Miha dobil novo posadko — Pavel Potočnik, Peter Gaperšič in za prvo etapo Ivan Milatovič, so se zadeve lotili nadvse resno. Izdelali so natančen načrt testiranja jadrnice kot tudi maršruto. Zaradi slabih vremenskih pogojev se maršrute niso mogli v celoti držati, vendar so kljub temu prejadrali v vseh mogočih vetrovih ca. 300 morskih milj. Obiskali so Unije, Mali Lošinj, Rab, Cres in Tunjarico, katera se jim je vtisnila v spomin zaradi tega, ker niso mogli nekaj dni iz zaliva. Vreme je pokvarilo zaključek testiranja, kot tudi predstavitev jadrnice italijanskemu kupcu, tako da je prvo prišlo do tiskovne konference z domačimi novinarji, ki je bila v Pulju, zatem šele testiranje, ki ga je opravil italijanski kupec z urednikom italijanske revije MARE 2000. Če pozabimo vse laskave ocene, ki so jih o jadrnici izrekli naši »pomorščaki«, pa ne moremo mimo nevtralne ocene urednika te revije, ki je jadrnico 707 ocenil z najvišjimi možnimi ocenami ter ji prerokoval izredno uspešno prodajo

na italijanskem trgu. Kot zanimivost navajam, da smo praktično prodali že vnaprej vse jadrnice, ki jih mislimo tekom meseca maja narediti, samo na osnovi ocen nekaterih poznavalcev jadrnic, ki so jo videli le na suhem, ne da bi sploh vedeli še za izide testiranja. Vsekakor je bilo to izredno zaupanje v uspešno konstrukcijo Miha Pretnarja in v najzahtevnejši izdelek našega TOZD Plastika, ki si je z osvojitvijo proizvodnje jadrni-

ce 707 odprl vrata v ekskluzivnejšo kategorijo proizvajalcev fiberglas čolnov.

Se enkrat moram poudariti izredno zaslugo vseh že naštetih, da se je projekt uspešno realiziral, ob tem pa moram izreči vse priznanje tudi požrtvovalnim delavcem pomožnega obrata, ki so z velikim razumevanjem v kratkih rokih realizirali vse naloge, ki so bile postavljene pred njih.

Peter Petriček

Jadrnica 707 v pristanu v kristalno čistem Jadranu

Na tiskovni konferenci so naši strokovnjaki podrobno okarakterizirali lastnosti nove jadrnice 707

Proslavili smo 27. april in 1. maj

V sredo, 26. 4. 1978, je sindikat organiziral proslavo obeh praznikov na prostem, pred upravno zgradbo, za vse delavce na dopoldanski izmeni. Na proslavi je sodeloval komorni zbor A. T. Linhart iz Radovljice in učenke osnovne šole iz Begunj. Za ozvočenje in glasbo je poskrbel tudi zadnji uro dela popoldanske izmene tov. Janez Hrovat. O pomenu obeh praznikov je spregovoril sekretar OOZK tov. Miran Vidic:

Sodelavke in sodelavci!

Ponovno smo se zbrali, da bi s kratko proslavo počastili dva pomembna datuma v zgodovini delavskega boja za njihove pravice upravljati in odločati o rezultatih svojega dela, boja za spremembo krivičnih buržoazno-kapitalističnih odnosov, boja za enakopravnost vseh narodov sveta.

27. april je v zgodovini slovenskega naroda zapisan kot dan, ko se je napredni in revolucionarni delavec pod vod-

države s fašistično ureditvijo, različne oblike rasizma, zanižanje osnovnih človeških pravic in zatiranje naprednih demokratskih procesov, da še dosledneje vztrajamo v uveljavitvi ustavnih načel in zakona o združenem delu. Z zakonom o združenem delu in drugimi sistemskimi zakoni ter ustreznimi političnimi ukrepi in akcijami so bile v naši družbi izvedene pomembne spremembe v družbeno-ekonomskih in proizvodnih odnosih. Storjeni so bili pomembni koraki pri nadaljnjem utrjevanju samoupravnega sistema naše družbe in dani pogoji za doslednejše uveljavljanje načela, da delavec upravlja in odloča z rezultati svojega dela. Tako kot velja za našo družbo v širšem smislu, lahko ugotavljamo, da je tudi v okviru naše delovne organizacije prišlo do sprememb, tako v samoupravnem kot tudi gospodarsko-ekonomskem pogledu. Ponosno lahko trdimo, da se je ELAN v zadnjem obdobju prebil v sam vrh mednarodno priznanih proizvajalcev športne opreme. Skromni začetki v partizanski delavnici in pozneje v zadrugi niso dali slutiti, da bo ELAN v povojnem obdobju tako pogumno zakoračil v trd boj s konkurenčnimi, že takrat priznanimi firmami in si v relativno kratkem obdobju izbojeval ne samo enakopravni položaj, temveč si ustvaril pogoje, da prevzame vodilno vlogo v nadaljnjem razvoju tehnologije, predvsem na področju dejavnosti smuči. Tesna povezanost ali odvisnost s svetovnim tržiščem zahteva od nas neprestano prilagajanje razmeram v svetu, ki pogojujejo nadaljnji razvoj ELANA, ki mora biti usmerjen na skupni cilj, ki je v tem, da ELAN pomeni veliko ime le ob dobri poslovni politiki v vseh delih svo-

Delavci dopoldanske izmene so se številno udeležili proslave 27. aprila in 1. maja pred upravno zgradbo

je dejavnosti. Zato je nujno prizadevanje za koncentracijo sredstev in znotraj kolektiva praktično neomejeno solidarnost v prizadevanjih za izpeljavo dogovorjenih nalog in obveznosti, ki smo si jih zadali v srednjeročnem obdobju. Dobri poslovni uspeh v preteklem letu nam mora biti vzpodbuda za nadaljnje delo, za vzpostavitev takih medsebojnih odnosov, ki bodo prispevali in zagotavljali nadaljnji poslovni uspeh. Dober poslovni uspeh pa ni odvisen le od tržnih razmer, temveč v veliki meri tudi od medsebojnih odnosov znotraj kolektiva in taki samoupravni organiziranosti, ki daje vsakemu delavcu možnost odločanja o rezultatih svojega dela. Dobro samoupravno organiziranje pa ne zagotavlja zgolj sama organizacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij, temveč predvsem hotelja in volja vseh članov kolektiva za uveljavitev takih samoupravnih odnosov v kolektivu, ki bodo omogočali nadaljnji dvig produktivnosti, ki

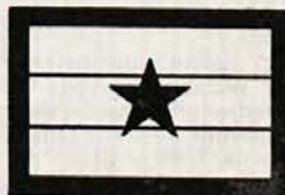
mora biti v neposredni povezavi tudi z dvigom kvalitete. Zavedati se moramo, da nam naš samoupravni sistem s tem, ko nam daje pravice, za katere se delavski razred v mnogih delih sveta še vedno bori, daje tudi velike obveznosti in odgovornosti, ki izhajajo iz pravice upravljati z rezultati dela in nas zavezuje k vestnemu in kvalitetnemu izpolnjevanju zahtev na vsakem, na videz še tako nepomembnem delovnem mestu. Na žalost pa si moramo priznati, da je prav tu v zadnjem času opaziti določeno stagnacijo, če ne celo nazadovanje v primerjavi s preteklim letom. Zato bi morali vsi v teh prazničnih dneh, vsak pri sebi, analizirati izpolnjevanje delovnih dolžnosti, analizirati aktivnost na delovnih skupinah in si na podlagi tega prizadevati, da delovne skupine postanejo dejanski nosilci samoupravljanja, postati morajo mesto, kjer se odkrito rešujejo in urejajo medsebojni odnosi, ocenjujejo in dajejo predlogi za izboljšanje in odgovornejše izpolnjevanje delovnih nalog. Dolžnost vsakega izmed nas je, da si prizadeva, da delovne skupine postanejo nosilci politične aktivnosti, za take sistemske rešitve in medsebojne odnose, ki bodo omogočili nadaljnjo afirmacijo kolektiva ELAN kot celote, s tem pa bomo prispevali k praznovanju in pomenu 1. maja.

stvom komunistične partije odločil za oborožen boj skupaj z ostalimi jugoslovanskimi narodi in narodnostmi proti fašistični diktaturi, odločen, da si poleg svobode izbojuje nove družbene odnose, ki bodo temeljili na enakopravnosti vseh delovnih ljudi. V štiriletnem narodnoosvobodilnem in revolucionarnem boju, sta si delavec in kmet izbojevala in uresničila vizijo delavcev, ki so si pred 89 leti izbrali 1. maj kot svoj dan – praznik vseh delovnih ljudi. Velike človeške žrtve in neomajna vera v pravičnost in smiselnost revolucionarnega boja, je po zlomu fašistične vojaške diktature, dala dovolj moči v boju proti nazadnjaškim, kapitalističnim in stalinističnim silam, ki so hotele zanikati pridobitve narodnoosvobodilnega boja in preprečiti uveljavitev samoupravnega socialističnega sistema družbe. Vse to pa nas zavezuje, pa tudi dejstvo, da še vedno v svetu obstajajo

Kulturni program na proslavi so uspešno izvedli pevci komornega zbora A. T. Linhart iz Radovljice in učenke osnovne šole iz Begunj

Dovolite mi, da vam ob koncu v imenu družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov in vodstva podjetja zaželim prijetno praznovanje.

Srečanje z alpinci ob zaključku sezone

Kot je že vrsto let v navadi, smo se tudi letos zbrali v ELA-NU skupaj na eni strani najuspešnejši jugoslovanski smučarji preteklega sezone in njihovi trenerji ter na drugi strani strokovni delavci ELANA odn. Inštituta, ki so prispevali k doseženim uspehom reprezentance.

Od A-representance so bili navzoči Križaj, Strel, Kuralt in Magušar, od deklet je bila edino prva dama našega alpskega smučanja Bojana Dornik ter najuspešnejši pionir svoje kategorije v Evropi Rok Petrovič.

Direktor je tekmovalce pozdravil, podal oceno njihovih dosežkov in poudaril, da smo v ELANU z rezultati izredno zadovoljni in da upamo, da se bo kot sad tesnega sodelovanja napredek v rezultatih jugoslovanskega alpskega smučanja nadaljeval. O rezultatih, ki so jih tekmovalci dosegli, smo že sproti pisali v »Smučini« in jih sedaj ne bomo ponavljali. ELAN je s pomočjo strokovnjakov, ki delujejo na smučarskem področju, predvsem v Sloveniji, ustanovil strokovne sosvete, med katerimi je bil alpski najbolj aktiven, kar je imelo pozitivne rezultate. Novo razvite veleslalom smuči so sigurno nekaj prispevale k izrednim rezultatom, ki jih je Bojan dosegal tekom cele sezone. ELAN je reprezentanci praktično tekom cele sezone od samih priprav, z izjemo Argentine, nudil nepretrgan servis – Franci Bulovec je uresničeval vse želje moške A-representance, kar se tiče priprave smuči za tekme. Stalna navzočnost v ekipi je ustvarila med fanti veliko zaupanje, ki so ga dobili do Bulovca in veliko zadovoljstvo, ker jim je prevzel vse skrbi za pripravo njihovih smuči. Na drugi strani je navzočnost Bulovca v reprezentanci predstavljala za ELAN dodaten vir informacij o počutju reprezentance na posameznih smučeh.

Celoten ELANOV delež odnosno podpora jugoslovanskega smučanja je v minuli sezoni bila rekordna, tako je ELAN prispeval 385 milijonov din za jugoslovanske reprezentance (alpsko, teki, skoki).

Na samem sestanku smo se dogovorili, da bodo reprezentanti še posamično obiskali ELANOV Inštitut in se skupaj s serviserjem ter ing. Robičem dogovorili o eventualnih posebnih željah za naslednjo sezono.

V imenu reprezentance se je za podporo ELANU zahvalil predsednik Smučarske zveze Slovenije tov. Kocjančič, ki je poudaril, da je ELAN daleč na prvem mestu v podpori jugoslovanskega odnosno slovenskega smučanja in da on vidi perspektivo ELANA in Smučarske zveze samo v tesnem medsebojnem sodelovanju. Še posebej se je predvsem za ser-

vis zahvalil zvezni trener tov. Tone Vogrinec in se priporočil, da bi servis v naslednji sezoni ostal na istem nivoju. Pri tem je pa trener ženske reprezentance Matjaž Kranjc opisal

znanca z avtogolom Gašperšiča. Navzoči gledalci so z olajšanjem sprejeli zadetek, ker so bili prepričani, da se bo končna zmaga le nasmejala ELANU, kot je to bilo pri prvem

Naš najuspešnejši mladinec v alpskem smučanju Rok Petrovič z veliko bero medalj.

težave ženske reprezentance in se priporočil za izdatnejšo pomoč ELANOVEGA servisa.

Najuspešnejša tekmovalca sta za izredne dosežke dobila posebna priznanja – Bojan Križaj jadrnico ZETA – S-425, Rok Petrovič pa kolo ERGOPED.

Po razgovoru v tovarni ELAN in kosilu na Črnicu se je to prijateljsko srečanje nadaljevalo z nogometno tekmo na dobre poljskem nogometnem igrišču. Obe ekipi sta prišli na teren v najmočnejši postavi, skrito orožje pri A-representanci je predstavljal vsekakor predsednik Smučarske zveze, ki ni izpustil prilike, da bi demonstriral nogomet iz zlate dobe jugoslovanskega nogometa. Z ozirom, da je v gosteh jugoslovanske reprezentance bil tudi argentinski smučar Flere, je sporazumno lahko tudi on nastopil za reprezentanco. Dokazal je, da se v Argentini dejansko igra dober nogomet in kljub temu, da je bil fizično najšibkejši na igrišču, je dosegel en gol za reprezentanco. Tekma je bila vseskozi zelo napeta. Prvi gol je kot po tradiciji dala repre-

srečanju. Gašperšič, ves nesrečen zaradi svoje smole in v želji, da se mu kaj podobnega ne primeri več, se je odmaknil daleč od svojega »šefa« in poskušal realizirati svoje strelske sposobnosti na vratih Borisa Strela, vendar brez uspeha. Gol ELANOVICEV je branil izvrstni odbojkar Jure Vogel-nik, ki so mu čuvanje vrat zaupali zaradi odbojarskih kvalitet. Po nekaj hitrih in uspešnih napadih reprezentantov, ki so v pičlih petih minutah vodili s 4:1, je strokovni

tandem Sajbic-Petriček, podvomil v golmanske kvalitete Vogelnika in je izvedel nadvse uspešno »rošado« ter na vrata postavil Rudija Kokalja. Ko je Jure Vogelnik prišel v polje in prevzel svojo tradicionalno dirigentsko vlogo, se je sreča nasmešnila tudi domačinom in so občutno zmanjšali razliko v golih, tako da se je polčas končal 5:4 za reprezentanco. Drugi polčas se je začel še bolj zagrizeno, vendar tudi ostro. Nogomet je pač moška igra in to so hoteli dokazati tudi igralci obeh moštev, čeprav nobeden ni imel pri tem slabih namenov. Sočasno je trener Vogrinec in strokovno vodstvo ELANA zahtevalo od flegma sodnika prekinitve tekme, ki je le pozitivno vplivala na vzdušje igralcev in je temperaturo spravila na varno višino, da se je tekma lahko zopet nadaljevala. Kljub stalnemu vodstvu reprezentantov se je v regularnem času tekma končala neodločeno 7:7. Prvi zadetek v nadaljevanju so dosegli ELANOVCI, potem pa so reprezentanti bili uspešnejši, predvsem po zaslugi Bojana, ki se je domislil, da zna tudi voziti slalom mimo ljudi in je z nekaj goli zapečatil usodo prizadevnih ELANOVICEV. Med zmagovalci sta bila najboljša Bojan in Mišo, ki je pri navzočem dr. Petroviču z najlepšim golom tekme že opravil sprejemni izpit za VSTK. Pri porazencih je v odsotnosti zvezd – Zupana, Pretnarja in Petrička dominiral gost iz prodaje smuči – Šefic. Najnesrečnejši je na tekmi bil vsekakor Primož Finžgar, ki je komaj vsako peto priliko za gol realiziral.

Tudi s te letošnje tekme ne bo fotografij v Smučini. Lansko leto jih ni bilo zaradi fotografave ugotovilo, da so pač fantje že slikani prevečkrat, letos slik ni iz taktičnih razlogov. Če bi namreč kateri od prvotigaških trenerjev zagledal sliko Bojana ali Miša v akciji, bi jih tisti trenutek »skapral«, kaj bi reprezentanca in mi potem brez njih.

Za drugo leto se bosta strokovni vodstvi izmislili neko novo obliko družabnega preizkušanja moči, kjer bo še kaka mreža vmes med nastopajočimi, torej ali odbojka, ali namizni tenis, kjer temperatura ne more doseči tako nevarne višine kot pri »full contact« nogometu.

mag. Petriček Peter

Šah

V organizaciji OOSZMS LESCE je bil 26. 4. 1978 organiziran šahovski turnir v počastitev dneva Mladosti. Nastopilo je šest štiričlanskih ekip iz radovljske občine.

Vrstni red: 1. mesto JLA BOHINJSKA BELA 16,5 točke, 2. mesto OOSZMS ELAN

Begunje 14,5 točke, 3. mesto OOSZMS LESCE 10 točk, 4. mesto S. C. RADOVLJICA 9 točk, 5. mesto OOSZMS KAMNA GORICA 6 točk, 6. mesto OOSZMS LJUBNO 4 točke.

Za Elanovo ekipo so igrali: Mirjan Langus 5 točk, Milan Dragan 4 točke, Milan Dolar 3 točke in Tone Benedičič 2,5 točke. Kljub oslavljeni ekipi smo dosegli pričakovano dobro drugo mesto in ta uspeh v nadalje ne sme izostati.

Tone Benedičič

Donavski pokal Ljubljana 1978

ELANOVA NOVA OLIMPIJSKA ROČKA ODLIČNO PRESTALA PREIZKUS

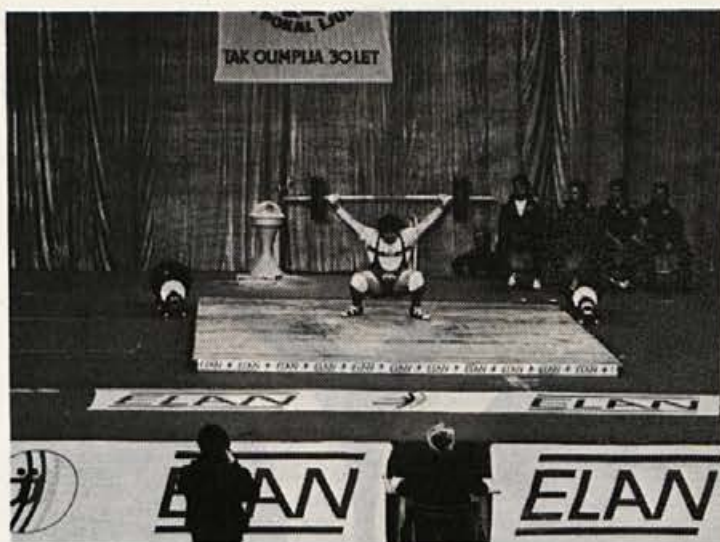
V dneh od 21. do 23. aprila je pod pokroviteljstvom Izvršnega sveta skupščine SR Slovenije potekal v Ljubljani XVIII. Mednarodni turnir v dviganju uteži pod nazivom »DONAVSKI POKAL Ljubljana 1978«. Turnirja so se udeležile reprezentance Romunije, CSSR, Avstrije, ZR Nemčije, Madžarske, Bolgarije in Jugoslavije. Po zasedbi je bil to najmočnejši turnir od svetovnega in evropskega prvenstva in to zaradi udeležbe predstavnikov naših vzhodnih sosedov, predvsem iz Bolgarije in Madžarske, ki na lestvici najboljših na svetu stojijo takoj za Sovjetsko zvezo. Žal letos Bolgari niso poslali vseh najboljših, ker se menda pripravljajo za bližnje evropsko prvenstvo, lahko pa smo videli nekaj zelo perspektivnih mladincev, o katerih bo še govora.

Za ELAN, posebno za TOZD športna orodja, je letošnji DONAVSKI POKAL zanimiv predvsem zaradi predstavitev naše izpopolnjene olimpijske ročke, ki jo je skupaj z zunanjimi sodelavci razvil tov. Stane Kozamernik.

Ročka je zelo dobro prestala zahtevno preizkušnjo in to pri obremenitvah, ki se do sedaj v Jugoslaviji še nikoli niso dosegale, to je, da bi tekmovalci v sunku dvignili 200 kg in več, oziroma konkretno 215 kg, kot je to uspelo Strejčeku iz CSSR. S to uspelo predstavitev nove ročke smo dobili potrditev, da je ročka res kvalitetna in da z vso upravičenostjo lahko kandidiramo kot dobavitelj tovrstne opreme za MEDITERANSKE IGRE, ki bodo septembra 1979 v Splitu.

Samo tekmovalstvo je potekalo v 10 kategorijah in to po težah tekmovalcev od 52 kg do preko 110 kg. Ekipno so zmagali predstavniki Madžarske, ki imajo v svoji sredi, po odločitvi komisije, tudi najboljšega dvigalca turnirja Petra Baczaka, ki je v kategoriji do 90 kg v sunku dvignil 200 kg in tako za 110 kg presegel oz. dvignil več od svoje teže. Od domačih se je najbolje odrezal Marko Ostrogonac, ki je v kategoriji do 56 kg izenačil vse tri jugoslovanske rekorde, to je v potegu, sunku in seštevku obeh, t. i. biatlonu. Največ pa je dvignil Strejček iz CSSR v kategoriji nad 110 kg telesne teže, in sicer v potegu 170 kg, v sunku 215 kg in skupaj 385. Kot zanimivost naj navedem, da je svetovni in evropski rekord ALEKSEJEVA SSSR 445 kg.

Lojze Pintar

Na donavskem pokalu dviganja uteži v Ljubljani je bil Elan v središču pozornosti

Atest olimpijske ročke

Dne 7. 4. 1978 je bilo izvršeno testiranje olimpijske ročke 194 kilogramov – gumirana, koda 417 013, proizvod tovarne ELAN Begunje na Gorenjskem.

Komisija je sestavljena iz članov Saveza Jugoslavije za dizanje tegova, in sicer:

1. Jovanović Miodrag, predsednik sodniške komisije SJDT in mednarodni sodnik
2. Grošelj Janko, mednarodni sodnik I. kat.
3. Prof. Rozman Tine, višji športni trener
4. Dipl. ing. Maleč Vladimir, predsednik saveza Hrvatske za dizanje tegova
5. Leonid Nikolajevič Sokolov – šef katedre za dviganje

uteži – Inštitut za telesno kulturo Krasnodar (SSSR).

UGOTOVITVE:

a) Komisija je ugotovila, da olimpijska ročka 194 kg – gumirana, koda 417 013, proizvod tovarne ELAN v celoti odgovarja tehničnim zahtevam pravilnika IWF (mednarodna zveza za dviganje uteži).

b) Komisija je pri testiranju uporabila razne merilne naprave, s katerimi je ugotovila ustreznost dimenzij, teže, elastičnosti in odpornosti dvigalne ročke.

c) S tem komisija ugotavlja, da se ta dvigalna ročka lahko uporablja za celotno področje Jugoslavije na vseh tekmovanjih.

Begunje, dne 7. 4. 1978

Člani komisije Saveza Jugoslavije za dizanje tegova

Izvoz novih uteži za dviganje?

U prilogu vam dostavljamo overeni atest komisije i zapisnik o testiranju OLIMPIJSKE ROČKE »ELAN«.

Koristimo priliko da vam čestitamo na uspehu u proizvodnji tegova koji odgovaraju medjunarodnim uslovima.

Slobodni smo da vam predložimo da razmislite o mogućnosti izvoza ovih tegova u zemlje u razvoju (posebno na području Afrike gde se sada razvija naš sport mnogo inten-

zivnije nego ranije). Ukoliko ovaj predlog prihvatite mogli bi na zajedničkom sastanku da utvrdimo detalje ovakvog poslovanja.

U očekivanju naše dalje uspešne saradnje primite još jednom naše čestitke i drugarske pozdrave.

Generalni sekretar Saveza
za dizanje tegova
Jugoslavije Vladan
Mihajlović

Rekli so...

Naši najbolji spomini so tisti, ki smo jih pozabili.

ALFRED CAPUS

V prepiru nesposobnost zmaga.

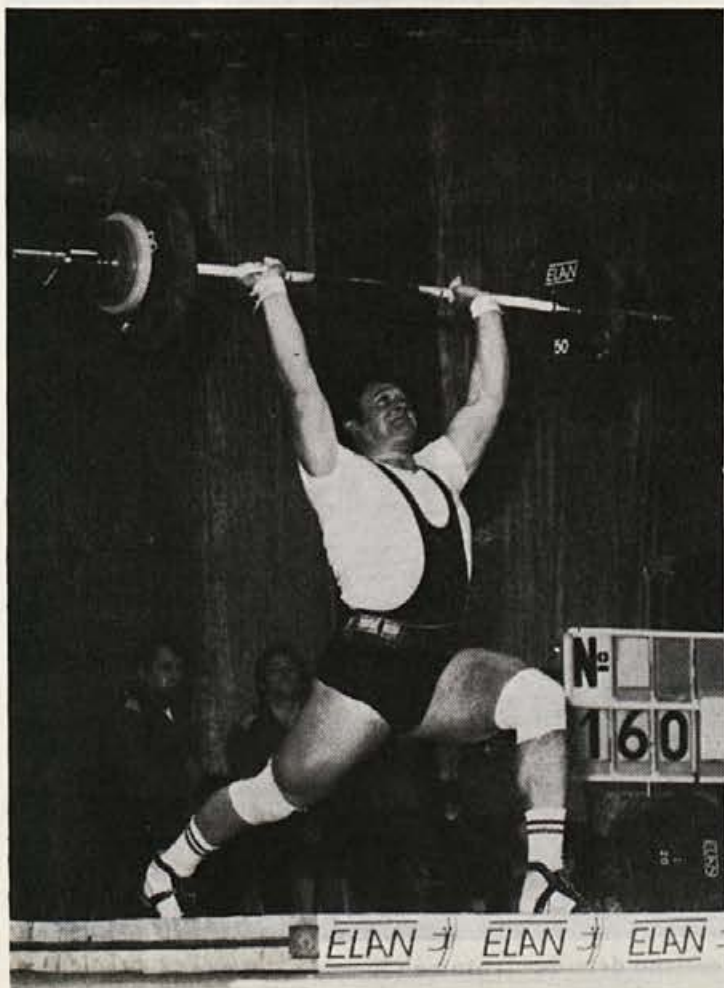
ANTE KOVAČIĆ

Resnično svoboden človek je tisti, ki odkloni povabilo na večerjo, ne da bi se opravičeval.

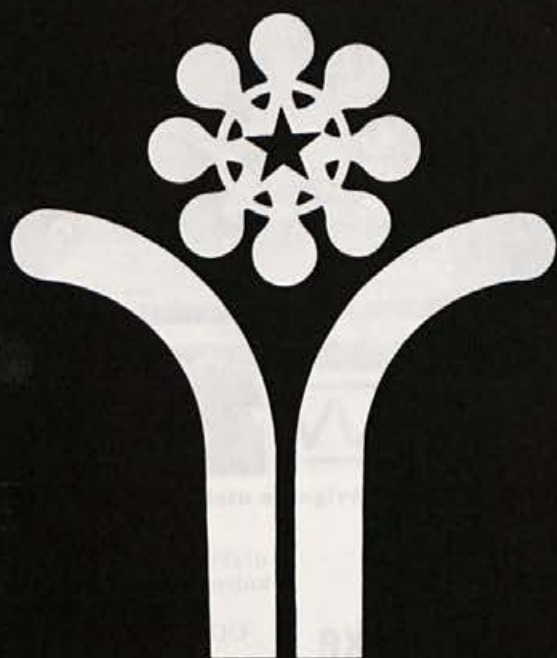
JULES RENARD

Največjo sposobnost pokaže nesposobnost takrat, kadar lovi koristi.

IVAN TAVČAR

Tekmovalstvo v dviganju uteži z novo Elanovo ročko, ki se je odlično obnesla.

JAHORINA '78

**DRUGO SMUČARSKO PRVENSTVO
JUGOSLOVENSKE NARODNE ARMije**

**ORGANIZACIONI ODBOR
DRUGOG SMUČARSKOG PRVENSTVA
JUGOSLOVENSKE NARODNE ARMije**

**ZA USPJEŠNU SARADNJU NA ORGANIZACIJI I
SPROVOĐENJU, DRUGOG SMUČARSKOG
PRVENSTVA JUGOSLOVENSKE NARODNE ARMije**

DODJELJUJE

ZAHVALNICU

**TVORNICI SPORTSKE OPREME
„ELAN“ BEGUNJE**

JAHORINA
10-12. 03. 1978 GOD.

ORGANIZACIONI ODBOR
DRUGOG SP. NA

Sodelovanje Elana z JLA na športnem področju

**UROŠ ALJANČIČ
PRVAK
SARAJEVSKEGA
VOJNEGA
OKROŽJA**

**NA
VSEARMJSKEM
TEKMOVANJU
JE DOSEGEL
ODLIČNO
5. MESTO!**

Želimo, da bi z vsemi svojimi odjemalci imeli kar se da dobre odnose, ne mislimo samo na trgovce in zastopnike doma in v tujini, ampak gojimo dobre odnose tudi z bolj »anonimnimi« kupci; eden od teh je JLA.

Tudi letošnji obiski v našem kolektivu, tako vojaških atašev, kot tudi vojakov, potrjujejo, da smo na sodelovanje vedno pripravljeni.

Posebno uspešno sodelovanje pa se je razvilo na področju sarajevskega vojnega okrožja, koder Elan s pomočjo v obliki materialnih sredstev kot so številke, transparenti, zastavice itd., pomaga pri organizaciji tekmovanj. Poleg tega pa s svojimi strokovnimi na-

sveti in izkušnjami priskoči na pomoč čisto tudi naš predstavnik za BiH, Dejan Gasič, in tako še prida svoj delež k že tako precejšnji pomoči Elana.

Tako je bilo v letošnjem letu v tem okrožju organizirano armijsko, kot tudi vsearmijsko prvenstvo. Obe tekmovanji sta bili na Jahorini.

Posebej je potrebno omeniti vsearmijsko prvenstvo, ki pomeni medsebojno merjenje moči vojaških okrožij iz vse Jugoslavije v štirih disciplinah: v veleslalomu, biatlonu, štafeti 4 x 5 km in patroli.

Tudi to pot je bila pomoč Elana izdatna, v dokaz temu pa je tudi zahvala, ki jo je organizator podelil našemu kolektivu.

Kljub temu, da ne gre za tekmovanje komercialnega tipa, pa naša prisotnost na tem področju nedvomno prispeva k še boljšemu poznavanju našega kolektiva širom naše domovine, to pa pomaga pri utrjevanju našega imena.

Samo v informacijo naj navedem, da sem se obeh, prej omenjenih tekmovanj udeležil. Na armijskem prvenstvu sarajevskega vojnega okrožja sem zasedel prvo mesto, medtem ko sem bil na vsearmijskem prvenstvu peti. Obakrat sem nastopil v veleslalomu.

Uroš Aljančič

Precizno delo na strojih je zelo zahtevno in odgovorno

Miss Kanada in ameriški oče smučanja na Elanovem razstavnem prostoru

Las Vegas 17. – 24. 3. 1978

Že leta 1972 se je ameriška smučarska industrija odločila razstavljati in prodajati na največjem smučarskem sejmu v Las Vegasu, in sicer odprtega značaja. Pred tem so bili smučarski sejmi zaprtega tipa po hotelskih sobah in le težko je bilo zasledovati delo in politiko konkurence.

Od leta 1972 se je število razstavljalcev povečalo za 30 % in jih je bilo letos že 209. Površina razstavišnega prostora se je povečala za 2,5-krat. Letošnje leto so ocenjevali obisk 12.000 trgovcev in vsi ti podatki kažejo, da igralnice Las Vegasa privabljajo trgovce zimskošportne opreme iz vseh krajev ZDA, kjer združujejo prijetno s koristnim.

Uradni naziv sejma je SIA Trade show (Ski Industries America). Elan že od vsega začetka sejma razstavlja preko zastopnika za ZDA in tako smo se tudi letos predstavili v okviru ELAN Monarka na lepo urejenem paviljonu, skupno z zimskošportno obleko Lovers. Obisk na sejmu je bil odličen in temu primerna so bila tudi naročila za smuči. Po trditvi direktorja firme Monark Tima Jamiesona je bilo na letošnjem sejmu prodano za 30 % smuči več kot lani.

Trgovci so se zanimali predvsem za RC smuči z ozirom na Stenmarkove uspehe na naših smučeh, smuči RBT, ker imajo ustrezno širino za ameriško tržišče. Tudi smuči Rental MS so odlično privabljale kupce in je bilo prodanih za 20 % več kot smo pričakovali.

Na sejmu je bila zastopana vsa najvažnejša proizvodnja smuči na svetu.

Montreal, 27. 3. – 31. 3. 1978

Nekaj dni kasneje se je pričel sejem zimskošportnih artiklov N.S.I.A. v Montrealu.

V glavnem mestu Kanade se je namreč letos že petnajstič na tem sejmu srečala tehnologija in design Evrope, Skandinavije, Azije in ZDA ter Kanade. Preko 100 različnih znamk modelov smuči alpskih in tekaških se je predstavilo preko zastopnikov za Kanado ali direktno proizvajalci sami. Poleg smuči je bila seveda razstavljena tudi ostala zimskošportna oprema.

Vendar je po obsegu ta sejem mnogo manjši kot v Las Vegasu in tudi še bolj zaprtega tipa. Še vedno so posamezni večji trgovci, ki imajo celotno paleto zimskošportnih izdelkov zaprti v posamezne hotelske sobe hotela Queen Elisabeth, v katerem je tudi ostali odprti del sejma, kjer je razstavljal Elan Monark naše smuči.

Obisk na sejmu je bil velik, naših smuči je bilo prodanih

več kot v preteklem letu, vendar ne v takem odstotku, kot je bil to primer v Las Vegasu.

Elan razstavni prostor je bil sicer zelo enostaven z ozirom na skromno površino, ki smo jo uspeli dobiti, vendar s trudom vodja Elan Monark, Kanada g. Haroldom Fues, ki je aktiviral časnike, je bil Elan kljub temu močno prisoten.

Prva dva dneva sejma je bila na našem razstavnem prostoru miss Kanada, ki je vsakemu mimoidočemu na suknjič prilepila Elan etiketo. Tako so se trgovci množično sprehajali po sejmšču z Elan nalepko in konkurenca je z zavistjo morala sprejemati svoje stalne trgovce, ki so prišli zaključevati naročila za našo nalepko. Tudi oče smučanja Cliff Taylor je bil te dni na sejmu in rad pojasnjeval trgovcem o smučanju na Elan smučeh, predvsem kratkih GLM.

Skratka na našem razstavnem prostoru se je poleg rednega zaključevanja naročil, nenehno nekaj dogajalo, kar je še bolj vzbujalo pozornost za Elan smuči.

Zanimivo je, da mnogo zahodnoevropskih proizvajalcev tekaških smuči zaradi izredno težkih uvoznih pogojev v Kanado začenja s proizvodnjo v Kanadi. Tako firma Fritzmeier, Trak-Kahr, Splitkein, itd. Po podatkih revije Sport Goods Canada naj bi se proizvodnja tekaških smuči v Kanadi povečala v letošnjem letu na 555.000 parov od lani proizvedenih 162.000 parov.

Najmočnejše naj bi povečali proizvodnjo Kahr, Huber in Jarvinen. Iz tega sledi, da bo za Elan Kanada trd oreh v prodaji tekaških smuči v bodoče.

V kolikor na koncu omenimo končni letošnji rezultat prodaje smuči v Severni Ameriki, lahko ugotovimo naslednje:

1. Količinska prodaja smuči v ZDA se je v primerjavi z lanskim sicer zmanjšala za 3 %, medtem ko je vrednostna prodaja narasla za 29 %, kar pomeni znatno izboljšanje strukture smuči.

2. Količinska prodaja v Kanadi se je povečala za 29 %, vrednostno pa za 41 %, torej cenejši smuči se umikajo boljšim.

Dodatna naročila predvsem za dražje RC modele še vedno prihajajo iz Severne Amerike, vendar vse kaže, da jih ne bomo mogli sprejeti z ozirom na kasne izdelavne roke.

Torej novo vodstvo firme Elan Monark, Severna Amerika nam omogoča večjo prodajo, vendar v Elanu se bo treba potruditi, da bodo smuči pravočasno in kvalitetno izdelane, kar je osnovni pogoj za bodoči uspeh Elana na tržišču ZDA in Kanade.

M. Jamšek

obiski — obiski — obiski —

Naša alpska smučarska reprezentanca na razgovorih v Elanu.

V popoldanskem času se je pomerila v nogometu z inštitutom — in zmagala!

Letna konferenca športnih novinarjev v Elanu

obiski — obiski — obiski —

Nič nas ne sme presenetiti

(nadaljevanje in konec)

TOVARNA V VOJNI

Geslo SI VIS PACEM, PARRA BELLUM (če hočeš mir, se pripravljaj na vojno) je še vedno v veljavi. Zato je treba na varnost naših tovarn v morebitni vojni misliti že zdaj. Na kakšne nevarnosti bomo morali misliti, lahko izluščimo iz nauka zgodovine, čeprav vemo, da bo kakršnakoli bodoča vojna hujša od zgodovinskih.

V prvi svetovni vojni so tovarne neposredno trpele samo, če so se znašle v vojni črti, oziroma, če jih je zasedel sovražnik. Takrat so bile ali razbite (na primer srbska tovarna topov v Kragujevcu, ki so jo zasedli Avstrijci) ali pa so, vsaj v omejenem obsegu, še naprej delale (na primer belgijske tovarne pod nemško okupacijo). Tovarne v zaledju pa neposredno niso trpele, če izvzamemo pomanjkanje hrane za delavce in vedno manj surovin za stroje, kajti letalstvo je bilo takrat še v povojih. Iz tega obdobja nam je ostal nauk, da domoljubni delavci s svojim pasivnim ali aktivnim odporom okupatorju lahko zmešajo proizvodne račune. Seveda je v tem primeru treba računati z represalijami okupatorja. (Nemška krutost nad belgijskim prebivalstvom, ki pa ni bila nič večja od avstrijskega nad srbskim, je presunila ves zapadni svet).

Varnost tovarn v drugi svetovni vojni se je bistveno spremenila. Domet bombnikov se je tako povečal, da je pokril vso Evropo. Kot zaledje so se lahko šteli samo ZDA, Sibirija, Kanada in Avstralija in mogoče še območje nevojskujočih držav. V Evropi sta tako izven vihrje ostali nevtralna Švica in Švedska. Poleg tega je v tej zvezi treba omeniti, da so neposredno pod vojaško okupacijo prišla ogromna ozemlja v Evropi.

Angleška industrija, ki se je pričela pripravljati na vojno proizvodnjo že leta 1937, je svoje nove industrijske soseske pričela graditi predvsem na svoji zapadni obali v Wallesu ali pa visoko na severu, na Škotskem. S tem je bila pot nemškim bombnikom podaljšana in otežkočena. Te nove angleške tovarne, zgrajene z vladno pomočjo neposredno po krizi, so bile najemniške mnogonamenske tovarne: podjetnik si je lahko najel potrebno površino v tipskih skladiščih, ali tipskih paviljonih, tam namestil svoje stroje in pričel z delom. To je Angležem s prihodom vojne prišlo zelo prav. Vedeli so, da bo za vojno potrebno ogromno izdelkov, ni pa še bilo jasnih načrtov, kakšni bodo ti izdelki. Če bi na tra-

dicionalni način hoteli najprej ugotoviti, kaj bo treba proizvajati, potem na novo projektirati in zgraditi nove tovarne, bi izgubili na pripravah dve leti. Tako pa so zgradbe ob pričetku vojne že stale in po namestitvi pravih strojev je vojna proizvodnja lahko takoj stekla.

Tudi Hitlerjeva Nemčija je razdelila svojo novo industrijo v bolj odročna področja. Po zasedbi Češke pa je nova nemška vojna industrija rastla predvsem tam, kajti Češka je bila za angleške in sovjetske bombnike najbolj oddaljeno ozemlje Reicha. Medtem ko so v Angliji kot varnostni ukrep uvedli zatemnitev takoj po vojni napovedi, pa je Nemčija to dosledno storila šele potem, ko je Luftwaffe izgubila premoč na nebu in so se zavezniški bombniki že upali nad njo. Ko je ameriško letalstvo poseglo v vojno še z dnevnim bombardiranjem objektov, so Nemci še bolj dosledno sprovedli kamuflažo z značilnim barvanjem objektov v varovalnih barvah in vzorcih. Obenem so pospešili preseljevanje v odročne gozdne predele in končno pod zemljo. (Najbolj slavna nemška podzemeljska tovarna je bila Dora, kjer so interniranci izdelovali leteče bombe V2.)

Sovjetska zveza se je po začetni nepripravljenosti hitro znašla in pričela svojo industrijo takole prilagajati vojni: Tovarne, ki so jih nacisti v začetnem sunku s presenečenjem zasedli nepoškodovane, so s sabotažami in bombardiranjem skušali onesposobiti. Tovarne, ki jim je grozila zasedba, so pred umikom razstrelili, če pa je bilo za to dovolj časa, so najbolj pomembne stroje in delavce – specialiste pred uničenjem tovarne izselili v daljine zaledje, kjer so čez noč rastle nove tovarne. Geslo je bilo: ne pustiti sovražniku niti ene tovarne, niti koščka kruha. Ta »politika požgane zemlje«, ki je v zgodovini znana že od starih Skitov naprej in ki so jo Rusi z uspehom uveljavili že med Napoleonovim pohodom v Moskvo, pa je najbrž izvedljiva samo na brezmejnih prostranstvih relativno redko naseljene Sovjetske zveze. V gosto naseljeni in visoko industrializirani Evropi bi pa popolno razdejavanje pomenilo obenem tudi narodno smrt. Zato si »politika požgane zemlje« ni mogla privoščiti niti Francija na svojem okupiranem področju niti Češka, preden je padla pod Nemce. (Pač pa je Hitler ukazal svojim umikajočim se armadam ob koncu vojne ne prepustiti Rusom niti kamna na kamnu.) Politika odpora visoko razviti dežel zahteva mnogo bolj

prefinjeno, toda zato, resnici na ljubo, tudi bolj nevarno in ne vedno uspešno igro: rušiti na ključnem mestu in v ključnem trenutku. Primer smiselne rušenja poznamo tudi iz naše narodnoosvobodilne vojne. Most na Neretvi je dolgo ostal cel, ker je bil potreben tudi našim ljudem. Ko je prišlo do legendarne bitke, je Tito dal most podreti, kar so si Nemci razlagali kot njegovo željo, ustaviti četnike z vzhoda. Mislili so, da s tem NOV sprejema frontalno bitko. Medtem je Tito ukazal takoj zgraditi zasilni most, preko katerega so nato izvedli prehod preko Neretve in s tem ušli nemški obkolitvi.

Geslo, udariti predvsem takrat in tam, kjer bo to škodovalo sovražniku, je bolj modro, kot pa tolči tam, kjer v živo zadene tudi nas. Tudi zavezniško letalstvo je kmalu ugotovilo, da ni dovolj bombardirati, ampak da je treba zadajati udarce smiselno. Sprva so bombardirali vsako nemško tovarno, če so jo le dosegli, pozneje pa predvsem ključne objekte. Ugotovili so, na primer, da zadostuje Nemčiji uničiti tovarne krogličnih ležajev, pa bo paralizirana vsa nemška industrija. (V ta namen so ameriški bombniki skušali uničiti celo fino industrijo v švicarskem Schaffhausenu.) Ne da bi začeli razpravo, koliko je v tem selektivnem bombardiranju bila skrita želja ohraniti nemško industrijo kot morebitno povojno protutež Sovjetski zvezi, lahko rečemo, da je vojaško bolj pomembno uničiti rafinerijo kot pivovarno in da z razrušenjem elektrarne pogosto bolj udari civilno prebivalstvo kot pa sovražnika.

Poseben pojav, ki ga je vredno podčrtati s stališča našega splošnega ljudskega odpora, in ki je verjetno edinstven v Evropi, pa je bila proizvodnja v partizanskih delavnicah na svobodnem ozemlju ali pa skrivna proizvodnja pod okupacijo.

Nauk iz druge svetovne vojne: varnega zaledja za industrijo, vsaj v našem merilu, praktično ni več. Zatemnitev in kamuflaža delno ovirata sovražnika, ne preneseta pa zadostne varnosti. Skrivanje pod zemljo je še vedno učinkovito in na to bi po širšem mnenju morali bolj misliti pri načrtovanju naših elektrarn. Majhen narod ne more izvajati politike »požgane zemlje«, če hoče preživeti. Še okupatorjevega rušenja je preveč.

Hladna vojna, ki je kmalu zajemala krhki mir po drugi svetovni vojni, je prinesla v projektiranje tovarn novo značilnost. V ZDA so, na primer, pričeli pri projektiranju novih tovarn paziti na to, da bi z mirnodobne proizvodnje lahko čimbolj enostavno prešli na vojno produkcijo. Te tovarne, imenovane dual-purpose factories, ali »tovarne z dvojnim namenom«, pa seveda niso samo ameriška značilnost.

Zadnja vojna v Vietnamu je s stališča tovarn v vojnih razmerah prinesla nove poglede. Kljub temu, da so Američani na relativno mali Vietnam zmetali več bomb, kot jih je na vseh bojiščih na zemlji bilo vrženih v času zadnje svetovne vojne, je življenje, kljub strahotni smrtni žetvi teklo dalje. To se pravi, da so tekli dalje tudi proizvodnja, transport, vskladiščenje in razdeljevanje izdelkov. V primeru

Helikopter ni pristal na strehi upravne stavbe, ampak na parkirišču osebnih avtomobilov

Vietnama je »politiko požgane zemlje« izvajal okupator, ne pa napadeno ljudstvo. V tem je tudi bistvena razlika v primerjavi s Sovjetsko zvezo. SSSR je v svojo »politiko požgane zemlje« rušila lastno deželo in s tem nehoti napeljevala vodo na mlin nemškega stroja, ki je hotel Rusijo uničiti ne samo kot državo, ampak tudi biološko. Totalna vojna ali vojna do popolnega uničenja, ki jo je sprožil Hitler, da bi si priboril večji življenjski prostor, zgodovinsko ni nič novega. Najbolj znan primer iz preteklosti je razdejavanje Kartagine. Zmagoviti Rimljani niso samo pokončili z mečem vse prebivalce, ampak so tudi veliko mesto podrl do tal, tako da danes ni najti niti temeljev. Tako »očiščeno« površino so potem še preorali in posolili, da niti trava ne bi mogla zrasti. Seveda Kartagani niso bili nič bolj usmiljeni. Zavzeta grška mesta na Siciliji so prav tako porušili, ljudi pobili, nato pa so si dali še truda s tem, da so preko nekdanjega mesta preusmerili rečni tok.

Zdaj se lahko vprašamo, kaj moramo ukreniti za varnost naših tovarn v vojnih razmerah, pa naj gre za že zgrajeno industrijo ali pa za tiste tovarne, ki jih šele projektiramo, oboje ne glede na to, ali bo morebitni sovražnik tovarno zasedel ali ne.

SPLOŠNI LJUDSKI ODPOR

Glavno moč splošne ljudske obrambe tvorijo združeni delovni ljudje in občani. Nastal je v narodnoosvobodilnem boju. Tedaj se je potrdil v praksi in pokazal za zelo učinkovitega. To je v bistvu zgodovinsko uresničevanje zamisli klasičnega marksizma o oboroženem ljudstvu kot obliki vojaškega organiziranega razreda za obrambo. V tej organizaciji je vsak delavec hkrati tudi vojak, vsak vojak pa hkrati tudi delavec.

Ce bi imel napadalec premoč v vojni tehniki (letalih, tankih, topovih in drugi oborožitvi), bi utegnil imeti začetne uspehe v boju. Zato bi utegnil začasno zavzeti manjši ali večji del našega ozemlja in celo državo, kar bi bila najhujša oblika agresije. Toda moč splošnega ljudskega odpora bi prišla tudi v tem primeru do popolne veljave. Tedaj bi se lotilo orožja vse ljudstvo in bi vsililo napadalcu dolgotrajno — izčrpajočo vojno. Takšna vojna bi sovražniku prizadevala stalne izgube v moštvu in orožju in vojnem materialu. Boj bi se vodil vse do dokončne zmage.

OBOROŽENE SILE SFRJ

so glavni nosilci nepretrganega in intenzivnega boja in zoperstavljanja slehernemu agresorju. Oborožene sile so enotne na vsem območju SFRJ, pod enotnim vrhovnim poveljstvom, enotno se urijo za boj. Sestojijo se iz Jugoslo-

vanske ljudske armade in iz teritorialne obrambe.

JUGOSLOVANSKA LJUDSKA ARMADA

V Rudem je bila 22. decembra 1941 formirana prva proletarska brigada kot prva redna enota naše armade.

Jugoslovansko ljudsko armado sestavljajo tri glavne oblike, in sicer: kopenska vojska, vojno letalstvo s protizračno obrambo ter vojna mornarica.

Kopenska vojska je namenjena za izvrševanje nalog na kopnem. Sestoji iz pehote, ki je v glavnem motorizirana, nadalje iz oklepnih enot, topništva, inženjerstva in ostalih pomožnih delov.

Vojno letalstvo in protizračna obramba sta namenjena za obrambo in varovanje našega neba. Oborožena sta z modernimi nadzvočnimi letali, raketi ter s protiletalskim topništvom in z drugo oborožitvijo.

Vojna mornarica je namenjena za obrambo našega morja in jadranske obale. Oborožena je z modernimi vojnimi ladjami, podmornicami, raketami in drugo oborožitvijo, ki se izdeluje v naših tovarnah.

TERITORIALNA OBRAMBA

Teritorialna obramba je najbolj množičen del oboroženih sil. Enote sestavljajo oboroženi delavci, kmetje in mladina, ki opravljajo svoja vsakdanja opravila, vendar pa jim je orožje stalno pri roki. Teritorialne enote praviloma ne zapuščajo ozemlja, na katerem so bile formirane. Prilagajo se le razmeram in načinu vodenja oboroženega odpora na svojem terenu. Če pa bi sovražnik prodril s svojimi silami v globino našega ozemlja, se enote teritorialne obrambe prestavijo v njegovo zaledje in napadajo njihove formacije, komunikacije in mu preprečujejo preskrbo.

ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA

se pripravljajo za splošni ljudski odpor v okviru organizacije. Organizirajo in opremljajo enote civilne zaštite in izvajajo reševanje delavstva in materialnih dobrin, poučujejo delavstvo za obrambo in zaščito. Poleg tega izpolnjujejo svoje obveznosti glede organiziranja teritorialne obrambe.

CIVILNA ZAŠČITA

je organizirana na množični podlagi. Njene glavne naloge so, da z vsemi možnimi ukrepi in ravnanjem kar najbolj zmanjšajo človeške in materialne izgube v vojni in da učinkovito odpravlja posledice sovražnih dejstev. Enote in štabi civilne zaštite imajo poleg tega pomembno vlogo glede zaklanjanja in zdravljenja ranjenecv ter pripadnikov odporiških sil. Te enote so lahko splošne in specialne namena.

NALOGE CIVILNE ZAŠČITE

Sodoben način vojskovanja, vse bolj učinkovito klasično orožje in še zlasti možnosti uporabe za množično uničevanje, so močno povečali ogroženost prebivalstva in dobrin v vojni. Zlasti so ogrožena velika mesta in druga večja naselja, pomembne komunikacije ter gospodarski objekti. Ljudje in dobrine pa so ogroženi tudi v mirnem času.

Gosta naseljenost še stopnjuje posledice raznih naravnih nesreč, kot so potresi, povodnji, zemeljski in snežni plazovi, neurja in podobno, da nastanejo včasih prave katastrofe.

Uporaba sodobne tehnike v prometu in proizvodnji pa je pogosto vir hudih prometnih nesreč, nesreč na deloviščih, velikih požarov in drugih nesreč s številnimi žrtvami in občutno gmotno škodo.

Številne nevarnosti, ki ogrožajo ljudi in dobrine v vojni in v miru, so narekovale potrebo po posebnih organizacijah, ki skrbijo za reševanje ljudi in dobrin ob že navedenih izjemnih razmerah in dogodkih. Nastala je CIVILNA ZAŠČITA.

Civilna zaščita ima torej dve delovni področji: Prvo zajema razne ukrepe za zaščito ljudi in dobrin v vojni pred napadi iz zraka in drugimi napadi s klasičnim orožjem ali z orožji za množično uničevanje, pa tudi reševanje po napadih. Drugo delovno področje obsega reševanje ljudi in dobrin ob naravnih ter drugih hudih nesrečah, ko so ogroženi zdravje in življenje velikega števila ljudi ali gmotne dobrine velikega obsega.

REŠEVANJE LJUDI IN DOBRIN

Reševanje ljudi in dobrin po napadih iz zraka in drugih napadih, opravlja ali organizira civilna zaščita in obsega: prvo laično in zdravniško pomoč ranjenim ali drugače poškodovanim ljudem; reševanje ljudi iz ruševin; oskrbo ogroženega in prizadetega prebivalstva; gašenje požarov; popravilo raznih komunalnih in drugih naprav, ki so potrebne za normalno življenje in delovanje; uničevanje neeksplozivnih vojnih predmetov; rušenje poškodovanih zgradb in drugih objektov, ki so nevarni za okolico, dekontaminacija ljudi in drugih nujnih dobrin; identifikacija in pokop mrtvih in druga asanacijska dela na prizadetem ozemlju; vzdrževanje reda in varnosti na prizadetem ozemlju.

Vsa ta reševalna dela opravljajo enote civilne zaštite ter razne družbene ter delovne in druge organizacije, ki se v izjemnih razmerah vključujejo v dejavnost civilne zaštite ali delujejo po navodilih pristojnih štabov za civilno zaščito.

ZAŠČITNI UKREPI

Ukrepi za zaščito ljudi in dobrin pred napadi iz zraka in

drugimi napadi v vojni, so dokaj obsežni in jih je treba izvajati ali pripraviti že v mirnem času. Za nekatere ukrepe skrbijo posamezne strokovne službe in delovne organizacije, za druge pa civilna zaščita, pri čemer mora sodelovati tudi prebivalstvo, oziroma vsi zaposleni.

Med ukrepe, za katere skrbijo posamezne strokovne službe in delovne organizacije, spadajo urbanistični zaščitni ukrepi, umik nekaterih vrst materialnih dobrin (izdelkov, surovin in drugega) v varnejše kraje.

Urbanistični zaščitni ukrepi so potrebni zato, da bi s primerno zazidavo in s smotno razmestitvijo posameznih objektov, zelenih površin in izpeljavo komunikacij, zmanjšali posledice napadov iz zraka in drugih napadov na mesta in druga naselja. Zanje je treba poskrbeti pri prostorskem načrtovanju razvoja objekta, mest, tovarn in to v okviru redne urbanistične dejavnosti pri izdelavi in sprejemanju urbanističnih načrtov.

Med zaščitne ukrepe, za katere skrbi civilna zaščita, spadajo predvsem naslednji:

Obveščanje o nevarnosti napadov iz zraka in drugih nevarnostih. Namen tega ukrepa je obvestiti prebivalstvo. Prebivalstvo je treba obvestiti o bližajoči se nevarnosti, da bi se lahko zavarovalo. Za obveščanje uporabljamo alarmne naprave, radijske in televizijske sprejemnike, ojačevalne naprave in druge pripomočke.

Zatemnitev in maskiranje. Z zatemnitvijo in maskiranjem želimo zmanjšati posledice napadov iz zraka na naselja, tovarne, posamezne objekte in druge pomembne cilje. Zatemnitev je obvezna za vse naseljene kraje, tovarne, vozila in signalne naprave. Maskiramo le pomembne industrijske in druge objekte.

Evakuacija prebivalstva se izvaja ob neposredni nevarnosti vojne in tudi v vojnem času in to iz mest in z ogroženih območij v manj ogrožene kraje. Z njo želimo zmanjšati posledice napadov iz zraka in drugih vojnih akcij med prebivalstvom.

Graditev zaklonišč. Zaklonišča so zelo uspešna oblika zaštite pred napadi iz zraka ali napadi z drugimi orožji. Zaklonišča gradimo že v mirnem času, ker pa takih zaklonišč ni dovolj, je treba ob neposredni nevarnosti vojne in v vojni zgraditi številne zaklonilnike.

Radiacijska, kemična in biološka zaščita zajema razne ukrepe, s katerimi bi preprečili ali zmanjšali posledice radiacijske, kemične in biološke kontaminacije prebivalstva, rastlinskega in živalskega sveta in drugih dobrin. Za nekatere ukrepe, na primer za nabavo zaščitne opreme, poučitev zaposlenih o omenjeni nevarnosti in druge, moramo poskrbeti že v miru. M. S.

Mednarodno srečanje predstavnikov firme Pomagalski S. A. iz Francije

Firma Pomagalski iz Grenoble — Francija prireja vsako drugo leto mednarodno srečanje svojih predstavnikov z vsega sveta. Znano je, da ima Elan podpisano zastopniško pogodbo s POMAGALSKIM od leta 1974. Do sedaj se tega srečanja predstavniki Elana še niso udeležili. Letos je to bilo prvič.

Srečanja se je udeležilo 14 držav: Argentina, Avstralija, Kanada, Čile, Cote D'IVOIRE (Afrika), Španija, Iran, Japonska, Norveška, Švedska, Švica, Češkoslovaška, ZDA in Jugoslavija. Namen srečanja je bil, da se predstavniki med seboj spoznajo, pogovorijo o problemih, predlagajo izboljšanja, ogledajo novitete in se dogovorijo za nadaljnjo politiko poslovanja in plasiranja proizvodov POMA.

Prvi dan srečanja smo si ogledali proizvodnjo, kontrolo, skladišča rezervnih delov, projektiivnega biroja, arhiva in računskega centra.

Uvodno besedo na začetku je imel glavni direktor G. Ca-

thiard. Najprvo je pozdravil vse udeležence (22) in nam zaželel prijetno bivanje v Franciji. Nato je orisal pot firme POMAGALSKI.

Leta 1934 je Jean POMAGALSKI po rodu Poljak s skromnimi sredstvi izgradil eno od prvih izklopljivih vlečnic v danes znanem smučarskem središču L'Alpe d'Huez. Od tedaj naprej se je povsem posvetil razvoju žičnic. Po vojni je v Fontaine pri Grenoble osnoval družbo, ki se je zelo hitro razvijala. V naslednjih tridesetih letih je POMAGALSKI izdelal preko 3000 žičnic v skupni dolžini 2500 km. Te žičnice so montirane od Anchorage na Aljaski do Wellingtona v Novi Zelandiji, od Dizina v Iranu do Aspenu v Coloradu. Tehnika POMA zajema niz transporta s pomočjo jeklenih vrvi, in sicer:

prenosne vlečnice, fiksne vlečnice, sedežnice, izklopljive sedežnice, krožno kabinske žičnice, mestni transport, tovarne žičnice in žičnice za raztovarjanje ladij.

Gosto razpredena trgovska mreža v Franciji omogoča stalno ponudbo in uslugo zimsko športnim centrom, kjer deluje okoli 3000 žičnic. V inozemstvu je POMA plasirala svoje proizvode preko licenc (ZDA, Kanada, Španija, Italija, Nova Zelandija, Japonska, Švedska, Češkoslovaška) in zastopnikov (Švica, Avstrija,

Grčija, Libanon, Iran, Cote d'Ivoire in Jugoslavija). POMA izvaža v 39 držav in na 5 kontinentov. Za svoje rezultate v inozemstvu je POMA bila leta 1960 nagrajena z Oskarjem za izvoz in leta 1974 z Oskarjem za estetsko oblikovano postajo sedežnice.

dipl. ing. Jože Balant

Iz srečanja predstavnikov »POME« (Pomagalski) desno z belo čepico dipl. ing. Joco Balant iz Elana

Boris Kozinc na svetovnem prvenstvu v biatlonu Hochfilzen 1978

Naš član Boris Kozinc je uspešno predstavljal Jugoslavijo na svetovnem prvenstvu v biatlonu

Od 27. februarja do 5. marca je v avstrijskem mestu Hochfilznu potekalo 19. svetovno prvenstvo v biatlonu.

Program je bil naslednji:

- 27. 2. Prihod ekip v Hochfilzen
- 28. 2. 8.—12. Uradni trening
- 19. Otvoritev prvenstva
- 1. 3. 8. Start mladincev na 15 km
- 2. 3. 8. Start članov na 20 km
- 3. 3. 8. Prosto
- 4. 3. 8. Start članov na 10 km
- 11. Start mladincev na 10 km
- 5. 3. 8. Štafete
- 19. Zaključek

REZULTATI:

Mladinci na 15 km: 1. Andreas Hess, GDR, 50:12,26, 1-0-0, 51:12,26, 2. Mathias Jung, GDR, 48:24,92, 1-1-1, 51:24,92, 3. Topio Piiipponen, FIN, 50:34,01, 1-0-0, 51:34,01, 21. Jiri Holy, TCH, 52:49,48, 3-0-0, 55:49,48, 35. Marjan Vidmar, JUG, 53:07,79, 0-2-2, 59:07,79. (Startalo je 57 tekmovalcev.)

Člani na 20 km: 1. Odd Lirhus, NOR, 1:04:26,39, 1-0-0-0, 1:05:26,39, 2. Frank Ullrich, GDR, 1:03:35,79, 1-1-0-0, 1:05:35,79, 3. Eberhard Roesch, GDR, 1:04:04,29, 0-1-0-1, 1:06:04,29, 25. Jaromir Simunek, TCH, 1:07:33,89, 1-2-1-0, 1:11:33,89, 52. Michail Zahourek, TCH, 1:07:40,89, 2-4-2-4, 1:19:40,89, 62. Marjan Bugar, JUG, 1:13:26,71, 2-1-2-3, 1:21:26,71, 69. Boris Kozinc, JUG, 1:22:34,71, 0-2-1-4, 1:29:34,71. (Startalo je 96 tekmovalcev.)

Posamezne kolone pomenijo: 1 — doseženo mesto, 2 — ime tekmovalca, 3 — državo, 4 — dosežen tekaški čas, 5 — kazenske minute po strelskih mestih, 6 — končni čas.

Mladinci 10 km: 1. Kjell Soebak, NOR, 1-0, 35:11,56, 2. Vladimir Velitschkov, BUL, 1-0, 35:40,12, 3. Vladimir Artemiev, URS, 2-1, 35:45,68, 26. Jiri Holy, TCH, 0-2, 39:54,66, 43. Marjan Vidmar, JUG, 0-1, 41:48,98. (Startalo je 60 tekmovalcev.)

Člani 10 km: 1. Frank Ullrich, GDR, 0-0, 32:17,44, 2. Eberhard Roesch, GDR, 0-0, 32:38,11, 3. Klaus Siebert, GDR, 0-0, 33:02,87, 41. Jaroslav Simunek, TCH, 3-0, 36:55,51, 53. Marjan Bugar, JUG, 2-2, 38:30,85, 70. Boris Kozinc, JUG, 1-0, 42:30,18. (Startalo je 94 tekmovalcev.)

Posamezne kolone pomenijo: 1 — doseženo mesto, 2 — ime tekmovalca, 3 — državo, 4 — kazenski krogi po streljanju, 5 — končni čas.

Štafeta 4 × 7,5 km: 1. mesto GDR, 2. mesto NOR, 3. mesto GER, 4. mesto URS. (Startalo je 24 štafet — Jugoslavija je odstopila.)

V rezultatih so poleg prvih treh in naših tekmovalcev navedeni tudi Čehi, ki vozijo na ELANOVH smučeh.

Poleg svetovnih prvenstev v alpskih in klasičnih disciplinah, ki so potekala v velikem rompompu, se je skoraj neopazno odvijalo tudi svetovno prvenstvo v biatlonu. Kot kaže to prvenstvo ni bilo zanimivo za ELAN, čeprav so nastopili tekmovalci z našimi smučmi. Udeležil se ga ni niti eden od vodilnih članov kolektiva in tudi servisna služba ni bila zastopana. To je zares nerazumljiva poteza, predvsem zato, ker rezultati niso veliko zaostajali za tistimi iz Lahtija. Če vzamemo za merilo pozornosti oz. zainteresiranosti ELANA do neke discipline in na drugi strani uveljavljenost, oz. poznanost pri ljudeh bi lahko mirne duše primerjali biatlon s kombinacijo v klasičnih disciplinah. Če pa tu primerjamo še rezultate, so biatlonski boljši.

To svetovno prvenstvo je postreglo z mnogimi presenečenji v dobrem smislu za Skandinavce in Nemce, v slabem pa za Ruse. Od vsega skupaj samo ena bronasta medalja je zelo zelo slab izkupiček za Sovjete. Največje razočaranje pa so doživeli v štafeti, kjer so ostali brez odličja. Presenetili pa so najbolj Vzhodni Nemci, saj so pobrali skoraj vsa prva mesta in še polno drugih in tretjih. Naši tekmovalci so dosegli pričakovana mesta, le štafeta je morala odstopiti, ker se je enemu od članov ekipe pri padcu zlomilo kopito pri puški.

Boris Kozinc

Ne bojmo se raka, borimo se proti raku

Odkrivanje zgodnjih rakovih in predrakovih obolenj je naloga vsega zdravstva. Obenem pa se moramo zavedati, da smo tudi sami dolžni skrbeti za svoje lastno zdravje, zdravstveno prosveto in na tak način preprečevati obolenje, oziroma skušati odkrivati bolezni v najbolj zgodnem, začetnem obdobju.

Obstajajo posebne izpostavljene, ogrožene skupine ljudi, za katere je zdravstvena služba še posebej dolžna skrbeti. Eno takih rizičnih skupin predstavljajo žene že v adolescentnem, rodnem in poznejšem obdobju. Vsak zdravstveni dom ima zato organizirano dispanzersko službo za varstvo žena, kamor lahko pride vsaka žena na pregled brez napotnice in v najkrajšem času. Veliko število naših žena se poslužuje te možnosti in prihaja na redne enoletne preglede, pa čeprav nimajo nobenih posebnih težav. Ti takoimenovani preventivni pregledi so se pokazali kot izredno učinkoviti v borbi proti raku in v cilju čim zgodnejšega odkrivanja nevarne zahrbtni bolezni. Vsem je že poznano, da je rak, ki ga odkrijemo zelo zgodaj v najzgodnejšem obdobju možno pozdraviti z zelo enostavnimi in majhnimi posegi in to celo 100 %. Zdravljenje zakasnelih oblik pa je zlasti za pacientko zelo težko in efekti zdravljenja so dosti slabši in preživelost je različno kratka.

Naloga nas vseh, naša želja in cilj je, da vsaka žena enkrat letno gre na preventivni pregled v dispanzer za žene, koder se ugotovi njeno zdravstveno stanje in predvsem skuša odkriti najzgodnejši začetek nevarnega zahrbtnega obolenja. V naši socialistični družbi je žena izredno obremenjena, saj je mati, gospodinja, delavka in vsem nam je jasno, da to svoje pomembno in cenjeno poslanstvo lahko opravlja le, če je zdrava. Zato je razumljivo, da je skrb za zdravje ena osnovnih nalog slehernega človeka.

Rak je do nedavnega veljal za nekaj, kar je neozdravljivo, vendar vse več in več zelo zgodaj odkritih začetnih rakavih sprememb, ki se zdravijo takoj in 100 % efektno, nam je dokaz, da je rak v začetnem obdobju res ozdravljiv 100 %. Zato je še kako razumljivo, da je treba to začetno nevarno zahrbtno bolezen odkriti čimbolj zgodaj.

— **Zgodaj** moramo zaslutiti, da se za nekaterimi bolezenskimi znamenji skriva rak,

— **Zgodaj** odkriti, da gre v nekaterih boleznih v resnici za raka,

— **Zgodaj** začeti z ustreznim zdravljenjem in

— **Zgodaj** preprečevati raka.

Če hočemo doseči uspeh, potem moramo posebej **paziti**:

1. na sleherni ranico ali razjedo na koži ali sluznici tudi če jo je že prekrila krasta, pa se ne zaceli v mesecu dni — rak na koži ali sluznicah,

2. na vsako napredujočo spremembo v barvi ali velikosti materinega znamenja ali bradavice na koži — rak na koži,

3. na vsako nebolečo zatrdlino ali bulo kjerkoli na telesu — rak na dojki,

4. na vsako nenavadno krvavitev ali izcedek iz danke ali debelem črevesju, na mehurju ali ledvicah, v želodcu in na pljučih,

5. na trdovratno hripavost, kašelj in težave pri požiranju — rak v grlu, žrelu ali pljučih,

6. na trdovratne težave v želodcu, prebavne motnje in bruhanje brez pravega vzroka — želodčni rak in rak v zgornjem delu črevesja,

7. na vsako spremembo in nerodnosti v odvajanju, ki si jih sami ne znamo pojasniti — rak na debelem črevesju in danki.

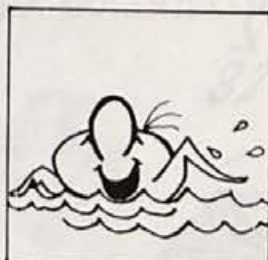
Če katero od naštetih težav opazimo pri sebi ali svojem najbližjem, potem je važno, da gremo čimprej k zdravniku.

V naši republiki je odkritih na novo 3937 primerov raka v enem letu.

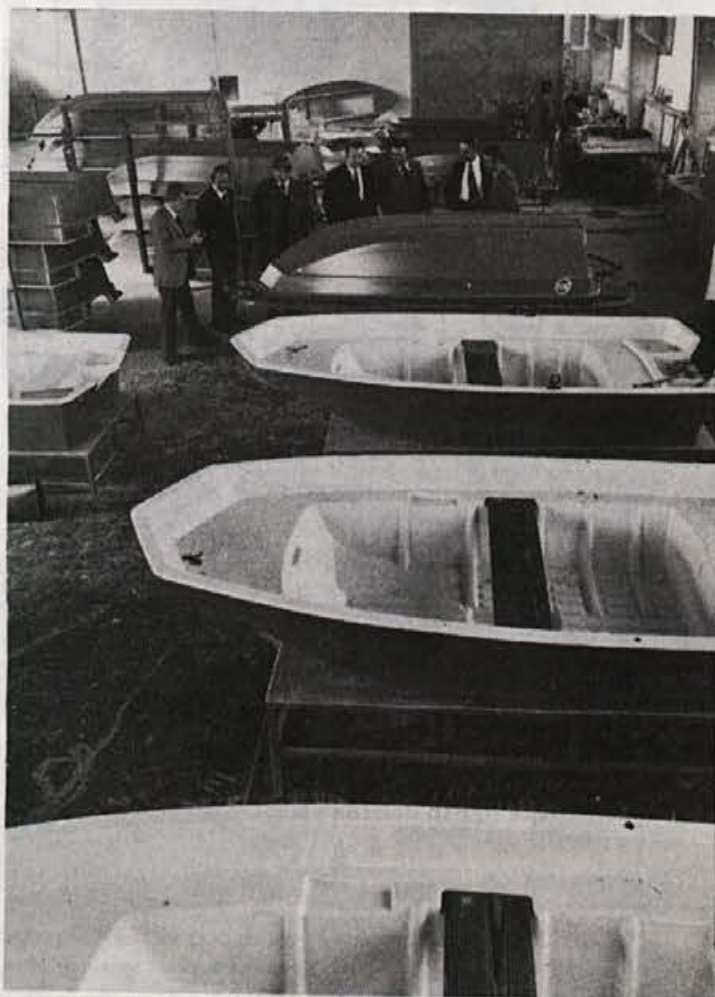
Iz statističnih podatkov je razvidno, da se rak na dojkah in rodilih pri ženi pojavlja dokaj pogosto. Tako je bilo v enem letu registriranih v Sloveniji skupno 780 primerov raka na dojkah in rodilih. To predstavlja kar 41 % vsega raka pri ženah.

Sistematični preventivni pregled, ki bo organiziran v bližnji prihodnosti in se bo vršil v ZD Radovljica, je priložnost, da gre vsaka naša žena — sodelavka na pregled. Zlasti je to potrebno za vse tiste žene, ki že več kot eno leto niso bile na pregledu pri ginekologu.

Posebno bi poudarili, da je naša dolžnost skrbeti za svoje zdravje in da je borba proti raku uperjena v čimzgodnejše odkrivanje te bolezni. A. T.

Experimentiranje z novimi stroji za nanašanje ojačanega poliestra za čolne

Proizvodnja čolnov T 300 za letošnje leto se je iztekla

ARC

ELAN

Jadrnica »ZETA« v svojem elementu

Finančni strokovnjaki SFRJ, republik, pokrajin in regij — na obisku v Elanu

Material iz uvoza za proizvodnjo smučí se pripravlja na razrez za različne tipe in dolžine smučí

Nogomet

PREPRIČLJIVA ZMAGA TRGOVINE

Begunje; 24. 3. 1978. Prijateljska nogometna tekma med TOZD Plastika : TOZD Trgovina — 1:6 (1:3). Centralni stadion, gledalcev 50. Vreme oblačno — sneg, teren razmočen, težak za igro. Sodnik: Janez Hanžič (9).

Pričetek nogometne sezone nam obeta letos veliko več dvobojev med TOZD kot pa preteklo leto. To je pokazala že prva letošnja tekma, ko so se prvič predstavili nogometaši Plastike. Glede na njihovo začetno tekmo je bil tudi rezultat začetniški. Prvih nekaj minut so se lahko kosali z boljšo in že uigrano ekipo Trgovine. Tako so tudi kmalu povedli, po napaki nasprotnne obrambe. Enakovrednosti pa je bilo kmalu konec in Trgovina je bolj in bolj napadala in tako do konca prvega polčasa spremenila rezultat v svojo korist. Za to pa je bil najzaslužnejši Brajtner, ki je taktično dobro vodil svojo ekipo.

Drugi polčas se ni dosti razlikoval od prvega, saj je že od prve minute Trgovina pričela z napadi in tako kmalu povečala vodstvo. Plastikarji so se bolj branili in se imajo svojemu golmanu zahvaliti, da niso prejeli še kakšen gol več. Poudariti pa je potrebno, da bi bil rezultat lahko tudi ugodnejši za njih, če bi izkoristili nekaj lepih priložnosti.

Trgovina je delovala kot homogena ekipa in nihče ni izstopal po kvaliteti. Pri Plastiki pa je bila dosti boljša obramba od napada, čeprav je prejela toliko golov. Pohvaliti je treba tudi sodnika, ki je brez napak pripeljal tekmo do konca.

Za konec pa naj dam obe ekipi za vzgled tistim, ki se bojijo mokrega terena in dežja (kaj šele snega). Cel prvi polčas in še del drugega je tako snežilo, da bi še tekmo za svetovni smučarski pokal odpovedali, toda ta se je kljub snežnemu metežu točno začela in tudi končala.

Filip Praprotnik

Rekli so . . .

Trenutni navdih velja toliko kot izkušnje celega življenja.

O. W. HOLMES

Koristoljubnost je bolj slepa od ljubezni.

VOLTAIRE

Vse se lahko odpusti, razen brezsrčnosti; kdor nima srca, naj si ga izmisli.

C. DOSSI

Bolj kot je srce prazno, več tehta.

AMIEL-LAPEYRE

Brezdelje bolj uničuje človeka kot delo.

STEINBECK

Naposled je delo še najboljše sredstvo, da si polepšamo življenje.

FLAUBERT

Vsak politik mora imeti tri stvari: debelo kožo, dober želodec in čisto vest.

FRANO SUPILO

Človek je kakor ladja. Kadar potrebuje počitka, se vrne v svoje staro pristanišče.

JOHN KNITTEL

Človek je rojen zato, da dela, da trpi in da se bori; kdor ne dela tako, mora propasti.

NIKOLA TESLA

svetovni pokal • world cup • coupe du monde • welt cup

22. 1. 1978

XV. pohorski pokal
XV. pohorje pokal
XV. coupe de pohorje
XV. cup of pohorje

FIS-I-A

smučarski klub branik • maribor • grajski trg 4 • jugoslavija • telefon 22-315

Zahvala

Organizacijski odbor FIS I-A in Smučarski klub BRANIK Maribor se vam iskreno zahvaljujeta za vaše sodelovanje ob letošnji XV. jubilejni prireditvi za Zlato lisico.

Le s takšno podporo in razumevanjem je bila omogočena uspešna izvedba te tradicionalne prireditve, ki ni le športno največje tekmovanje v alpskem smučanju v Jugoslaviji, temveč tudi izredno važen faktor turistične propagande za Maribor in Pohorje.

V upanju na vaše sodelovanje tudi pri XVI. tekmovanju za Zlato lisico, ki bo 8. 2. 1979, se vam najlepše zahvaljujemo za vašo podporo in pomoč.

Predsednik:
Dušan Senčar

UREDNIŠKI ODBOR: ing. Zajo Bojan, Janša Stanislav, Bulovec Franc, Kolman Franc, Knafelj Slavko, Brajnik Vane — ODGOVORNI UREDNIK: Knafelj Slavko — Izhaja mesečno — Za člane kolektiva brezplačno — Tiska Gorenjski tisk, Kranj